

uoverkommeligt Arbejde blandt den Masse uensartede Sager at træffe Afgjørelsen her; det vil vist heller ikke gjøre Lykke lige overfor Amtsraadet, og det vil vistnok, som det ærede Medlem fra Svendborg Amt sagde, blive en meget langstrakt og uheldig Behandling af en praktisk Sag. Dernæst har det ærede Medlem gjort en Forandring i § 60. Jeg huskede feil, da jeg omtalte dette sidst; i det forrige Regjeringsforslag stod der nemlig ganske rigtig, at disse Udgifter til Blinde, Døvstumme og Idioter skulde henlægges til Amtene. Jeg tog feil, idet jeg nemlig ved mine Udtalelser mente den afgivne Betænkning; deri vare de overførte paa Statskassen. Om man nu vil vælge Statskassen eller ikke, er et andet Spørgsmaal. I og for sig er jeg mindre betænkelig ved Døvstumme og Blinde, men mere betænkelig ved Idioter, fordi Grændsen der er noget flydende; men saa siger det ærede Medlem Lad os saa være liberale og tage temmelig Mange ind paa en Idiotanstalt. Det er det Uforvarligste af Verden at tage Landsvage ind paa en Idiotanstalt, jeg tror, at det er bedre at hjælpe dem lidt efter lidt frem og benytte private Anstalter. Jeg vil nu sige et Par Ord om Kjærligheden til Statskassen — d. v. s. den Lyst, der er til at faae fat i Statskassens Penge, og som har vist sig hos adskillige Medlemmer; den kommer mig forøvrigt ikke uventet. Hvis jeg for een Gangs Skyld her maatte give et Raad, saa vilde jeg sige: Lad Statskassen være fri for det Forhold. Jeg vedkjender mig den Anstuelse, at er der noget Tilfælde, hvor man ikke skal nærme sig Statskassen, saa er det sikkert nok paa Fattigvæsenets Omraade. Det synes dog fuldt naturligt en Kommunepligt at udrede Udgifterne derved. Der er dernæst intet Menneſte, som tvivler om, at det er Kommunen, som maa bestyre Sagerne, men at lade Kommunen bestyre Fattigkassen og lade Statskassen betale Udgifterne dertil, det vilde dog være et forvovent Experiment. Saa skulde de Herrer se, hvor Fattigudgifterne ville sige. Vil man anvende Statskassens Midler til andre Diemed end nu, bør efter min Mening Fattigvæsenet være det Sidste. Det ærede Medlem for Viborg Amts 2den Valgkreds (Klein) nævnte i Forbigaaende et andet Forslag, nemlig om Hjælp af det Offentlige udenfor det almindelige Fattigvæsen, som der nu er afgivet Betænkning om, og det ærede Medlem erkjendte, hvad jeg ogsaa tidligere har gjort opmærksom paa, at det skjærer ligefrem ind i det foreliggende Forslag om det offentlige Fattigvæsen, og jeg sagde derfor forleden Dag og fastholder det endnu, at det vil være meget vanskeligt at fremme det Forslag, fordi det skjærer saa

dybt ind i dette her foreliggende. Der foreligger nu foruden dette Forslag et Forslag om Understøttelsestaxer og et Forslag om Sygekasser; der er en ganske naturlig Sammenhæng mellem disse Forslag, men hvor man skal begynde, og hvor man skal ende, er ikke godt at sige. Jeg er tilbøielig til at tro, at Sygekasseloven og Loven om det offentlige Fattigvæsen ere dem; der først maa afgjøres. Om den ene eller den anden afgjøres først, er ikke afgjørende. Men jeg finder dog, at Bestemmelserne her i dette Lovforslag under Kapitel 6 maa slutte sig til en eventuel Sygekasselov. Jeg anser det imidlertid for ganske heldigt, at man har faaet det hele Thema til Behandling for en Gang at kunne se, i hvilken Orden det skal fremmes. — Jeg ønsker overfor det ærede Medlem for Beile Amts 5te Valgkreds (Bertelsen), som talte sig meget varm med Hensyn til de Fattiges Behandling, at gjøre opmærksom paa, at det ærede Medlem vistnok kun har læst § 29 og hæftet sin Opmærksomhed saa at sige alene ved den, men at det ærede Medlem har overset de andre Bestemmelser i Lovforslaget og navnlig overset hele 6te Kapitel. Jeg skal om dette Kapitel sige, at der ganske vist maa gjøres Forandringer i det, og at det ikke kan staa, som det staar nu; saa vi Sygekasseloven gennemført, maa vi ogsaa i Samklang med den faae nogle Bestemmelser, som staa i Sammenhæng med Kap. 6 af det foreliggende Lovforslag. — Det ærede Medlem for Viborg Amts 2den Valgkreds (Klein) var dybere inde paa Løsgængerispørgsmaalet, men jeg skal ikke følge ham deri. Jeg skal blot tillade mig at gjøre opmærksom paa, at saavidt jeg kan forstaa, vedkommer dette odiøse Exempel, som det ærede Medlem anførte, ikke Fattigvæsenet, men det vedkommer Politivæsenet, nemlig ved den Bestemmelse, at Politiet kan sige til Vedkommende: Naar Du bryder det Tilhold, vi have givet Dig, er Du Løsgænger. Det er ikke Fattigvæsenet, som har at skjæle i dette Forhold, det er en Politivæsen. Hvorledes det hænger sammen, skal jeg ikke indlade mig paa at tale om nu, men kun sige, at Fattigvæsenet vedkommer det kun indirekte. Jeg indrømmer, hvad det ærede Medlem sagde, at der er nogen Forskjel paa Lovforslagets Opfattelse i §§ 32 og 29 med Hensyn til Arbejdsanstalter og Tvangsarbejdsanstalter. Det har jeg ogsaa erkjendt tidligere, da Lovforslaget var for sidst. Jeg tror imidlertid, at det maa forklares saaledes, at den Anstalt, som omtales i § 29, er en anden end den, som omtales i § 32. Den Anstalt, som omtales i § 29, er nem-